

Standardní skalární součin

Standardní skalární součin v \mathbb{R}^n

Standardní skalární součin

Pro dva vektory $\bar{u}, \bar{v} \in \mathbb{R}^n$, $\bar{u} = [u_1, \dots, u_n]$, $\bar{v} = [v_1, \dots, v_n]$, definujeme jejich standardní (obvyklý) skalární součin jako reálné číslo

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = u_1 v_1 + \dots + u_n v_n,$$

např. pro $\bar{u}, \bar{v} \in \mathbb{R}^2$ je to $\bar{u} \cdot \bar{v} = u_1 v_1 + u_2 v_2 = \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \end{pmatrix}$.

Vlastnosti skalárního součinu

Pro každé $\bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in \mathbb{R}^n$ a každé $\alpha \in \mathbb{R}$ platí

- $\bar{u} \cdot \bar{v} = \bar{v} \cdot \bar{u}$
- $(\alpha \bar{u}) \cdot \bar{v} = \alpha(\bar{u} \cdot \bar{v})$
- $\bar{u} \cdot (\bar{v} + \bar{w}) = \bar{u} \cdot \bar{v} + \bar{u} \cdot \bar{w}$
- $\bar{u} \cdot \bar{u} > 0$ pro každé $\bar{u} \neq \bar{o}$; $\bar{o} \cdot \bar{o} = 0$

Norma vektoru

Eukleidovská norma (délka, velikost) vektoru

Pro každý vektor $\bar{u} \in \mathbb{R}^n$, $\bar{u} = [u_1, \dots, u_n]$ definujeme jeho eukleidovskou normu jako reálné číslo

$$\|\bar{u}\| = \sqrt{u_1^2 + \dots + u_n^2}$$

Vlastnosti normy

Pro každé $\bar{u}, \bar{v} \in \mathbb{R}^n$ a každé $\alpha \in \mathbb{R}$ platí

- $\|\bar{u}\| > 0$ pro každé $\bar{u} \neq \bar{0}$; $\|\bar{0}\| = 0$
- $\|\alpha \bar{u}\| = |\alpha| \|\bar{u}\|$
- $\|\bar{u} + \bar{v}\| \leq \|\bar{u}\| + \|\bar{v}\|$ (trojúhelníková nerovnost)

Souvislost normy a skalárního součinu

$$\|\bar{u}\| = \sqrt{\bar{u} \cdot \bar{u}}$$

Jednotkové vektory a normování

Jednotkové vektory

Vektor $\bar{u} \in \mathbb{R}^n$ nazveme jednotkovým, je-li $\|\bar{u}\| = 1$.

Příklady jednotkových vektorů z \mathbb{R}^2 :

$$[1, 0], [0, -1], \left[\frac{\sqrt{2}}{2}, \frac{\sqrt{2}}{2}\right], \left[-\frac{3}{5}, -\frac{4}{5}\right]$$

Celkově v \mathbb{R}^2 jednotkové vektory tvoří jednotkovou kružnici.

Normování vektoru

Ke každému $\bar{u} \neq \bar{0}$ lze sestavit vektor ve stejném směru o délce 1 tzv. normováním:

$$\bar{u}_0 = \frac{1}{\|\bar{u}\|} \bar{u},$$

např. pro $\bar{u} = [-1, 2]$ je to $\frac{1}{\sqrt{5}}[-1, 2] = \left[-\frac{\sqrt{5}}{5}, \frac{2\sqrt{5}}{5}\right]$.

Odchylka dvou vektorů a skalární součin

Souvislost odchylky a skalárního součinu, ortogonalita

Pro každé dva nenulové vektory \bar{u}, \bar{v} platí

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = \|\bar{u}\| \|\bar{v}\| \cos \varphi,$$

kde $\varphi \in \langle 0, \pi \rangle$ je úhel, který spolu vektory \bar{u}, \bar{v} svírají.

Je-li

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = 0,$$

jsou vektory \bar{u}, \bar{v} na sebe kolmé neboli ortogonální, píšeme $\bar{u} \perp \bar{v}$.

Je-li $\bar{u} \cdot \bar{v} > 0$, svírají vektory ostrý úhel. Je-li $\bar{u} \cdot \bar{v} < 0$, svírají vektory tupý úhel.

Skalární součin a délka projekce

Je-li vektor \bar{u} jednotkový, pak $|\bar{u} \cdot \bar{v}|$ udává délku projekce vektoru \bar{v} do přímky dané vektorem \bar{u} .

Vektor ortogonální na podprostor

Vektor ortogonální na podprostor

Řekneme, že vektor \bar{u} z vektorového prostoru V je ortogonální k podprostoru L tohoto prostoru a píšeme $\bar{u} \perp L$, jestliže

$$\bar{u} \perp \bar{v}, \text{ t.j. } \bar{u} \cdot \bar{v} = 0, \text{ pro každé } \bar{v} \in L.$$

Je-li vektor \bar{u} kolmý na vektory $\bar{a}_1, \dots, \bar{a}_n$ (t.j. je-li $\bar{u} \cdot \bar{a}_i = 0$, $i = 1, \dots, n$), je \bar{u} kolmý i na libovolnou jejich lineární kombinaci:

$$\bar{u} \cdot (\alpha_1 \bar{a}_1 + \dots + \alpha_n \bar{a}_n) = \alpha_1 \bar{u} \cdot \bar{a}_1 + \dots + \alpha_n \bar{u} \cdot \bar{a}_n = 0$$

Pro kolmost k podprostoru stačí kolmost k jeho generátorům

Platí-li

$$\bar{u} \cdot \bar{a}_i = 0, \quad i = 1, \dots, n,$$

je vektor \bar{u} kolmý na prostor generovaný vektory $\bar{a}_1, \dots, \bar{a}_n$.

Ortogonalní projekce (průmět) vektoru do podprostoru

Ortogonalní průmět

Je-li vektor $\bar{u} \in V$ a $L \subseteq V$ vektorový podprostor vektorového prostoru V , pak orthogonalním průmětem (projekcí) vektoru \bar{u} do podprostoru L nazveme ten vektor $\bar{v} \in L$, pro který platí

- $\bar{v} \in L$
- $(\bar{u} - \bar{v}) \perp L$

Ortogonalní průmět je nejlepší aproximace

Ortogonalní průmět vektoru \bar{u} do podprostoru L lze též nazvat prvkem nejlepší aproximace vektoru \bar{u} v podprostoru L – je vektoru \bar{u} ze všech prvků L nejbližší, platí

$$\|\bar{u} - \bar{v}\| = \min_{\bar{w} \in L} \|\bar{u} - \bar{w}\|.$$

Příklad na ortogonální průmět do přímky

Příklad

Najděte ortogonální projekci vektoru $\bar{u} = [-5, -5]$ do přímky $y = \frac{1}{3}x$.

Příklad na ortogonální průmět do přímky

Příklad

Najděte ortogonální projekci vektoru $\bar{u} = [-5, -5]$ do přímky $y = \frac{1}{3}x$.

Přímka je generována např. vektorem $\bar{a} = [3, 1]$.

Ortogonální projekci hledáme proto ve tvaru $\bar{v} = \alpha\bar{a}$. Musíme najít to $\alpha \in \mathbb{R}$, pro které bude $(\bar{u} - \bar{v}) \perp \bar{a}$:

$$(\bar{u} - \bar{v}) \cdot \bar{a} = 0 \Rightarrow (\bar{u} - \alpha\bar{a}) \cdot \bar{a} = 0 \Rightarrow \bar{u} \cdot \bar{a} - \alpha\bar{a} \cdot \bar{a} = 0$$

a tedy

$$\alpha = \frac{\bar{u} \cdot \bar{a}}{\bar{a} \cdot \bar{a}} = \frac{-5 \cdot 3 - 5 \cdot 1}{3 \cdot 3 + 1 \cdot 1} = -2$$

a ortogonální průmět \bar{u} do přímky je

$$\bar{v} = -2\bar{a} = [-6, -2].$$

Pro kontrolu ověříme, že je vektor $\bar{u} - \bar{v}$ kolmý na přímku:

$$\bar{u} - \bar{v} = [1, -3], \quad (\bar{u} - \bar{v}) \cdot \bar{a} = 1 \cdot 3 - 3 \cdot 1 = 0.$$

Můžeme nyní také určit vzdálenost bodu $[-5, -5]$ od přímky $y = \frac{1}{3}x$. Je to

$$\|\bar{u} - \bar{v}\| = \sqrt{10}.$$

Příklad na ortogonální průmět do roviny

Příklad

Najděte ortogonální projekci vektoru $\bar{u} = [3, 11, -4]$ do roviny generované vektory

$$\bar{a}_1 = [2, 0, -1], \quad \bar{a}_2 = [0, 6, 5].$$

Ortogonální průmět hledáme jako lineární kombinaci vektorů \bar{a}_1, \bar{a}_2 :

$$\bar{v} = \alpha_1 \bar{a}_1 + \alpha_2 \bar{a}_2,$$

přičemž musí platit, že vektor $\bar{u} - \bar{v} = \bar{u} - \alpha_1 \bar{a}_1 - \alpha_2 \bar{a}_2$ je kolmý k oběma vektorům \bar{a}_1, \bar{a}_2 :

$$\begin{aligned} (\bar{u} - \alpha_1 \bar{a}_1 - \alpha_2 \bar{a}_2) \cdot \bar{a}_1 &= 0 &\Rightarrow (\bar{a}_1 \cdot \bar{a}_1) \alpha_1 + (\bar{a}_2 \cdot \bar{a}_1) \alpha_2 &= \bar{u} \cdot \bar{a}_1 \\ (\bar{u} - \alpha_1 \bar{a}_1 - \alpha_2 \bar{a}_2) \cdot \bar{a}_2 &= 0 &\Rightarrow (\bar{a}_1 \cdot \bar{a}_2) \alpha_1 + (\bar{a}_2 \cdot \bar{a}_2) \alpha_2 &= \bar{u} \cdot \bar{a}_2 \end{aligned}$$

Pro naše konkrétní vektory tedy budeme řešit soustavu rovnic

$$\begin{aligned} 5\alpha_1 - 5\alpha_2 &= 10 \\ -5\alpha_1 + 61\alpha_2 &= 46 \end{aligned} \quad \Rightarrow \quad \begin{aligned} \alpha_1 &= 3 \\ \alpha_2 &= 1 \end{aligned}$$

Ortogonální průmět je

$$\bar{v} = 3\bar{a}_1 + \bar{a}_2 = [6, 6, 2].$$

Pro kontrolu opět ověříme, že je vektor $\bar{u} - \bar{v} = [-3, 5, -6]$ kolmý na rovinu generovanou \bar{a}_1, \bar{a}_2 :

$$(\bar{u} - \bar{v}) \cdot \bar{a}_1 = -3 \cdot 2 + 5 \cdot 0 - 6 \cdot (-1) = 0, \quad (\bar{u} - \bar{v}) \cdot \bar{a}_2 = -3 \cdot 0 + 5 \cdot 6 - 6 \cdot 5 = 0.$$

Obecný postup při hledání ortogonální projekce

Jak hledat projekci

Ortogonální průmět vektoru \bar{u} do prostoru generovaného vektory $\bar{a}_1, \dots, \bar{a}_m$ je

$$\bar{v} = \alpha_1 \bar{a}_1 + \dots + \alpha_m \bar{a}_m,$$

kde $\alpha_1, \dots, \alpha_m \in \mathbb{R}$ najdeme jako řešení soustavy lineárních rovnic

$$\begin{aligned} (\bar{a}_1 \cdot \bar{a}_1)\alpha_1 + (\bar{a}_2 \cdot \bar{a}_1)\alpha_2 + \dots + (\bar{a}_m \cdot \bar{a}_1)\alpha_m &= \bar{u} \cdot \bar{a}_1 \\ (\bar{a}_1 \cdot \bar{a}_2)\alpha_1 + (\bar{a}_2 \cdot \bar{a}_2)\alpha_2 + \dots + (\bar{a}_m \cdot \bar{a}_2)\alpha_m &= \bar{u} \cdot \bar{a}_2 \\ &\vdots \\ (\bar{a}_1 \cdot \bar{a}_m)\alpha_1 + (\bar{a}_2 \cdot \bar{a}_m)\alpha_2 + \dots + (\bar{a}_m \cdot \bar{a}_m)\alpha_m &= \bar{u} \cdot \bar{a}_m \end{aligned}$$

Všimněme si, že matice této soustavy je vždy symetrická.

Ortogonalní a ortonormální báze

Ortogonalní a ortonormální báze

O bázi $\bar{b}_1, \dots, \bar{b}_m$ daného vektorového prostoru řekneme, že je ortogonalní, jsou-li všechny bázevé vektory na sebe kolmé, tj.

$$\bar{b}_i \perp \bar{b}_j \quad \text{pro každé } i, j \in \{1, \dots, m\}, i \neq j.$$

Bázi nazveme ortonormální, jestliže je ortogonalní a navíc jsou všechny bázevé vektory jednotkové.

Jedna z výhod ortogonalní, resp. ortonormální báze

Máme-li k dispozici ortogonalní, resp. ortonormální, bázi prostoru, je výpočet ortogonalní projekce do tohoto prostoru jednoduchý, protože matice soustavy pro nalezení koeficientů $\alpha_1, \dots, \alpha_m$ je diagonální, resp. jednotková a platí

$$\alpha_i = \frac{\bar{u} \cdot \bar{a}_i}{\bar{a}_i \cdot \bar{a}_i}, \quad \text{resp. } \alpha_i = \bar{u} \cdot \bar{a}_i.$$

Jak sestavit ortogonální bázi

K sestavení ortogonální báze slouží tzv. Gram-Schmidtův ortogonalizační proces, který nejprve předvedeme na „malých“ příkladech.

Příklad

Najděte ortogonální a pak i ortonormální bázi prostoru $L \subset \mathbb{R}^3$ generovaného vektory

$$\bar{a}_1 = [2, 0, -1], \quad \bar{a}_2 = [0, 6, 5].$$

Jak sestavit ortogonální bázi

K sestavení ortogonální báze slouží tzv. Gram-Schmidtův ortogonalizační proces, který nejprve předvedeme na „malých“ příkladech.

Příklad

Najděte ortogonální a pak i ortonormální bázi prostoru $L \subset \mathbb{R}^3$ generovaného vektory

$$\bar{a}_1 = [2, 0, -1], \quad \bar{a}_2 = [0, 6, 5].$$

Vektory ortogonální báze označíme jako \bar{b}_1, \bar{b}_2 .

Položíme $\bar{b}_1 = \bar{a}_1 = [2, 0, -1]$.

Druhý vektor pak budeme hledat tak, aby ležel v prostoru L :

$$\bar{b}_2 = \bar{a}_2 + \beta_{21} \bar{b}_1$$

Koeficient $\beta_{21} \in \mathbb{R}$ musíme najít tak, aby $\bar{b}_2 \perp \bar{b}_1$:

$$(\bar{a}_2 + \beta_{21} \bar{b}_1) \cdot \bar{b}_1 = 0 \quad \Rightarrow \quad \bar{a}_2 \cdot \bar{b}_1 + \beta_{21} \bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1 = 0 \quad \Rightarrow \quad \beta_{21} = -\frac{\bar{a}_2 \cdot \bar{b}_1}{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1}$$

Pokračování příkladu

V našem případě

$$\beta_{21} = -\frac{-5}{5} = 1, \quad \bar{b}_2 = \bar{a}_2 + \bar{b}_1 = [0, 6, 5] + [2, 0, -1] = [2, 6, 4].$$

Zkontrolujeme, že opravdu $\bar{b}_1 \perp \bar{b}_2$: $\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_2 = 4 + 0 - 4 = 0$.

Ortogonalní báze je tedy

$$\bar{b}_1 = [2, 0, -1], \quad \bar{b}_2 = [2, 6, 4].$$

K nalezení ortonormální báze stačí vektory normovat:

$$\|\bar{b}_1\| = \sqrt{5}, \quad \|\bar{b}_2\| = \sqrt{56} = 2\sqrt{14},$$

ortonormální báze je

$$\bar{h}_1 = \frac{1}{\sqrt{5}} \bar{b}_1 = \left[\frac{2\sqrt{5}}{5}, 0, -\frac{\sqrt{5}}{5} \right], \quad \bar{h}_2 = \frac{1}{2\sqrt{14}} \bar{b}_2 = \left[\frac{\sqrt{14}}{14}, \frac{3\sqrt{14}}{14}, \frac{2\sqrt{14}}{14} \right].$$

Co se dělo geometricky?

Porovnejte výpočet β_{21} s hledáním projekce do přímky v jednom z předchozích příkladů.

Vektor \bar{b}_2 jsme získali tak, že jsme od vektoru \bar{a}_2 odečetli jeho ortogonální průmět do přímky dané vektorem \bar{b}_1 . Tím je zaručeno to, že jsme zůstali v rovině generované \bar{a}_1, \bar{a}_2 , i to, že vektory \bar{b}_1, \bar{b}_2 budou na sebe kolmé.

Další příklad na ortogonalizaci

Příklad

Najděte ortogonální a pak i ortonormální bázi prostoru $L \subset \mathbb{R}^4$ generovaného vektory

$$\bar{a}_1 = [-1, 0, 1, 2], \quad \bar{a}_2 = [0, -1, 2, 5], \quad \bar{a}_3 = [-13, 4, 5, 0].$$

Další příklad na ortogonalizaci

Příklad

Najděte ortogonální a pak i ortonormální bázi prostoru $L \subset \mathbb{R}^4$ generovaného vektory

$$\bar{a}_1 = [-1, 0, 1, 2], \quad \bar{a}_2 = [0, -1, 2, 5], \quad \bar{a}_3 = [-13, 4, 5, 0].$$

Ortogonální báze bude složená z vektorů $\bar{b}_1, \bar{b}_2, \bar{b}_3$. Stejně jako v předchozím příkladu bude

$$\bar{b}_1 = \bar{a}_1, \quad \bar{b}_2 = \bar{a}_2 + \beta_{21}\bar{b}_1, \quad \text{kde } \beta_{21} = -\frac{\bar{a}_2 \cdot \bar{b}_1}{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1},$$

zde konkrétně

$$\bar{b}_1 = [-1, 0, 1, 2], \quad \beta_{21} = -\frac{12}{6} = -2, \quad \bar{b}_2 = \bar{a}_2 - 2\bar{b}_1 = [2, -1, 0, 1].$$

Pro kontrolu ověříme, že $\bar{b}_1 \perp \bar{b}_2$: $\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_2 = -2 + 0 + 0 + 2 = 0$.

Třetí vektor budeme hledat jako

$$\bar{b}_3 = \bar{a}_3 + \beta_{31}\bar{b}_1 + \beta_{32}\bar{b}_2.$$

Musí být kolmý na \bar{b}_1 i na \bar{b}_2 :

$$0 = \bar{b}_3 \cdot \bar{b}_1 = \bar{a}_3 \cdot \bar{b}_1 + \beta_{31}\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1 + \beta_{32}\underbrace{\bar{b}_2 \cdot \bar{b}_1}_0 \Rightarrow \beta_{31} = -\frac{\bar{a}_3 \cdot \bar{b}_1}{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1}$$

$$0 = \bar{b}_3 \cdot \bar{b}_2 = \bar{a}_3 \cdot \bar{b}_2 + \beta_{31}\underbrace{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_2}_0 + \beta_{32}\bar{b}_2 \cdot \bar{b}_2 \Rightarrow \beta_{32} = -\frac{\bar{a}_3 \cdot \bar{b}_2}{\bar{b}_2 \cdot \bar{b}_2}$$

Pokračování příkladu

V našem příkladu

$$\beta_{31} = -\frac{18}{6} = -3, \quad \beta_{32} = -\frac{-30}{6} = 5, \quad \bar{b}_3 = \bar{a}_3 - 3\bar{b}_1 + 5\bar{b}_2 = [0, -1, 2, -1].$$

Zkontrolujme, že $\bar{b}_1 \perp \bar{b}_3$ a $\bar{b}_2 \perp \bar{b}_3$:

$$\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_3 = 0 + 0 + 2 - 2 = 0, \quad \bar{b}_2 \cdot \bar{b}_3 = 0 + 1 + 0 - 1 = 0.$$

Ortogonální báze prostoru L je

$$\bar{b}_1 = [-1, 0, 1, 2], \quad \bar{b}_2 = [2, -1, 0, 1], \quad \bar{b}_3 = [0, -1, 2, -1].$$

Všechny tři vektory mají normu $\sqrt{6}$ a ortonormální báze je

$$\bar{h}_1 = \left[-\frac{\sqrt{6}}{6}, 0, \frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{3}\right], \quad \bar{h}_2 = \left[\frac{\sqrt{6}}{3}, -\frac{\sqrt{6}}{6}, 0, \frac{\sqrt{6}}{6}\right], \quad \bar{h}_3 = \left[0, -\frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{3}, -\frac{\sqrt{6}}{6}\right].$$

Co se dělo geometricky?

Vektor \bar{b}_2 jsme získali tak, že jsme od vektoru \bar{a}_2 odečetli jeho ortogonální průmět do přímky dané vektorem \bar{b}_1 .
Vektor \bar{b}_3 jsme získali tak, že jsme od vektoru \bar{a}_3 odečetli jeho ortogonální průmět do roviny dané vektory \bar{b}_1, \bar{b}_2 .

Gram-Schmidtův ortogonalizační proces

Gram-Schmidtův ortogonalizační proces

Mějme bázi prostoru L složenou z vektorů $\bar{a}_1, \dots, \bar{a}_n$. Ortogonální bázi $\bar{b}_1, \dots, \bar{b}_n$ téhož prostoru najdeme takto:

$$\begin{aligned}\bar{b}_1 &= \bar{a}_1 \\ \bar{b}_2 &= \bar{a}_2 + \beta_{21} \bar{b}_1, & \beta_{21} &= -\frac{\bar{a}_2 \cdot \bar{b}_1}{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1} \\ \bar{b}_3 &= \bar{a}_3 + \beta_{31} \bar{b}_1 + \beta_{32} \bar{b}_2, & \beta_{31} &= -\frac{\bar{a}_3 \cdot \bar{b}_1}{\bar{b}_1 \cdot \bar{b}_1}, \beta_{32} = -\frac{\bar{a}_3 \cdot \bar{b}_2}{\bar{b}_2 \cdot \bar{b}_2} \\ &\vdots\end{aligned}$$

Obecně $\bar{b}_k = \bar{a}_k + \sum_{j=1}^{k-1} \beta_{kj} \bar{b}_j$, $\beta_{kj} = -\frac{\bar{a}_k \cdot \bar{b}_j}{\bar{b}_j \cdot \bar{b}_j}$, $k = 1, \dots, n$.

Až je ortogonální báze nalezená, normováním získáme bázi ortonormální:

$$\bar{h}_1 = \frac{1}{\|\bar{b}_1\|} \bar{b}_1, \bar{h}_2 = \frac{1}{\|\bar{b}_2\|} \bar{b}_2, \dots, \bar{h}_n = \frac{1}{\|\bar{b}_n\|} \bar{b}_n.$$

Co se děje geometricky

Při výpočtu vektoru \bar{b}_k , $k = 2, \dots, n$, od vektoru \bar{a}_k odečítáme jeho ortogonální projekci do podprostoru generovaného vektory $\bar{b}_1, \dots, \bar{b}_{k-1}$.

Skalární součin obecně

Definice skalárního součinu

Skalární součin nad \mathbb{R}

Je-li $V(\mathbb{R})$ vektorový prostor na polem reálných čísel, pak skalární součin je zobrazení, které dvěma vektorům $\bar{u}, \bar{v} \in V$ přiřadí reálné číslo $\bar{u} \cdot \bar{v}$ (jiné časté označení je $\langle \bar{u}, \bar{v} \rangle$), přičemž jsou splněny následující podmínky:

- $\bar{u} \cdot \bar{u} > 0$ pro každé $\bar{u} \in V, \bar{u} \neq \bar{o}$,
- $\bar{u} \cdot \bar{v} = \bar{v} \cdot \bar{u}$ pro každé $\bar{u}, \bar{v} \in V$,
- $(\alpha \bar{u}) \cdot \bar{v} = \alpha(\bar{u} \cdot \bar{v})$ pro každé $\bar{u}, \bar{v} \in V, \alpha \in \mathbb{R}$,
- $\bar{u} \cdot (\bar{v} + \bar{w}) = \bar{u} \cdot \bar{v} + \bar{u} \cdot \bar{w}$ pro každé $\bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V$.

Skalární součin s \bar{o} je nulový

Ze třetí vlastnosti vyplývá

$$\bar{o} \cdot \bar{u} = (0 \cdot \bar{u}) \cdot \bar{u} = 0 \cdot (\bar{u} \cdot \bar{u}) = 0 \text{ pro každé } \bar{u} \in V$$

Jen pro úplnost – jak je to v \mathbb{C}

Skalární součin nad \mathbb{C}

Je-li $V(\mathbb{C})$ vektorový prostor na polem komplexních čísel, pak skalární součin je zobrazení, které dvěma vektorům $\bar{u}, \bar{v} \in V$ přiřadí komplexní číslo $\bar{u} \cdot \bar{v}$ (jiné časté označení je $\langle \bar{u}, \bar{v} \rangle$), přičemž jsou splněny následující podmínky:

- $\bar{u} \cdot \bar{u} > 0$ pro každé $\bar{u} \in V, \bar{u} \neq \bar{o}$,
- $\bar{u} \cdot \bar{v} = (\bar{v} \cdot \bar{u})^*$ pro každé $\bar{u}, \bar{v} \in V$,
- $(\alpha \bar{u}) \cdot \bar{v} = \alpha(\bar{u} \cdot \bar{v})$ pro každé $\bar{u}, \bar{v} \in V, \alpha \in \mathbb{C}$,
- $\bar{u} \cdot (\bar{v} + \bar{w}) = \bar{u} \cdot \bar{v} + \bar{u} \cdot \bar{w}$ pro každé $\bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in V$.

Symbolem $*$ se myslí číslo komplexně sdružené, např.

$$(2 + 3i)^* = 2 - 3i.$$

Hlavní rozdíl oproti \mathbb{R} je v tom, že zde záleží na pořadí, v jakém vektory násobíme, viz druhá vlastnost.

Několik poznámek ke skalárnímu součinu v \mathbb{C}

Jsou-li $\bar{u}, \bar{v} \in \mathbb{C}^2$, jejich standardní skalární součin nelze definovat jako $\bar{u} \cdot \bar{v} = u_1 v_1 + u_2 v_2$, protože pak by např. pro $\bar{u} = [1, i]$ vyšlo $\bar{u} \cdot \bar{u} = 1^2 + i^2 = 1 - 1 = 0$.

Standardní skalární součin v \mathbb{C}^2

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = u_1 v_1^* + u_2 v_2^*,$$

podobně obecně pro \mathbb{C}^n .

Při vytýkání konstanty z druhého vektoru se musí přidat *

Ze druhé a třetí vlastnosti skalárního součinu nad \mathbb{C} plyne

$$\bar{u} \cdot (\alpha \bar{v}) = ((\alpha \bar{v}) \cdot \bar{u})^* = \alpha^* (\bar{v} \cdot \bar{u})^* = \alpha^* (\bar{u} \cdot \bar{v}).$$

Aby nebylo dost zmatků. . .

Někdy, především ve fyzice, se v definici skalárního součinu místo zde uvedené třetí vlastnosti požaduje, aby

$$\bar{u} \cdot (\alpha \bar{v}) = \alpha (\bar{u} \cdot \bar{v}) \text{ pro každé } \bar{u}, \bar{v} \in V, \alpha \in \mathbb{C},$$

tj. aby se z druhého vektoru vytýkala konstanta „normálně“, zatímco z prvního s *.

Naštěstí pro nás

V tomto kurzu budeme potřebovat pouze skalární součin nad \mathbb{R} , a to navíc skoro vždy jenom ten standardní.

Příklad na skalární součin, část a)

Příklad

Rozhodněte, zda je uvedeným předpisem dán skalární součin v \mathbb{R}^2 :

a) $\bar{u} \cdot \bar{v} = 4u_1v_1 + u_2v_2$

Ověříme, že zobrazení splňuje všechny čtyři vlastnosti z definice skalárního součinu nad \mathbb{R} :

- $\bar{u} \cdot \bar{u} = 4u_1^2 + u_2^2 > 0$ pro každé $\bar{u} \neq [0, 0]$
- $\bar{v} \cdot \bar{u} = 4v_1u_1 + v_2u_2 = 4u_1v_1 + u_2v_2 = \bar{u} \cdot \bar{v}$
- $(\alpha\bar{u}) \cdot \bar{v} = 4(\alpha u_1)v_1 + (\alpha u_2)v_2 = \alpha(4u_1v_1 + u_2v_2) = \alpha(\bar{u} \cdot \bar{v})$
- $\bar{u} \cdot (\bar{v} + \bar{w}) = 4u_1(v_1 + w_1) + u_2(v_2 + w_2) = 4u_1v_1 + u_2v_2 + 4u_1w_1 + u_2w_2 = \bar{u} \cdot \bar{v} + \bar{u} \cdot \bar{w}$

Předpisem $\bar{u} \cdot \bar{v} = 4u_1v_1 + u_2v_2$ tedy je dán skalární součin.

Příklad na skalární součin, část b)

Příklad

Rozhodněte, zda je uvedeným předpisem dán skalární součin v \mathbb{R}^2 :

b) $\bar{u} \cdot \bar{v} = u_1 v_1 - u_2 v_2$

Druhá, třetí a čtvrtá vlastnosti je splněna, ověřilo by se to analogicky jako v a). Avšak první vlastnost splněna není. Např. pro

$$\bar{u} = [1, 2]$$

platí

$$\bar{u} \cdot \bar{u} = 1 \cdot 1 - 2 \cdot 2 = -3 < 0.$$

Tímto předpisem tedy skalární součin dán není.

Maticová reprezentace skalárního součinu (jen zhruba)

Maticová reprezentace skalárního součinu v \mathbb{R}^2

Vlastnosti 3 a 4 platí pro jakýkoli předpis typu

$$\begin{aligned}\bar{u} \cdot \bar{v} &= ku_1v_1 + lu_1v_2 + mu_2v_1 + nu_2v_2 = \\ &= \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} k & l \\ m & n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \end{pmatrix}\end{aligned}$$

Aby platila vlastnost 2, musí být $l = m$, tj. matice musí být symetrická.

Aby platila i vlastnost 1, musí matice splňovat ještě další podmínku, tzv. pozitivní definitnost, kterou popíšeme později.

Norma vektoru, odchylka vektorů, ortogonalita

Norma indukovaná skalárním součinem

$$\|\bar{u}\| = \sqrt{\bar{u} \cdot \bar{u}}$$

Odchylka vektorů vzhledem k danému skalárnímu součinu

Odchylka dvou nenulových vektorů $\bar{u}, \bar{v} \in V$ vzhledem k danému skalárnímu součinu je ten úhel $\varphi \in \langle 0, \pi \rangle$, resp. $\varphi \in \langle 0^\circ, 180^\circ \rangle$, pro který platí

$$\cos \varphi = \frac{\bar{u} \cdot \bar{v}}{\|\bar{u}\| \|\bar{v}\|}$$

Ortogonalita vzhledem k danému skalárnímu součinu

Řekneme, že vektory \bar{u}, \bar{v} jsou ortogonální vzhledem k danému skalárnímu součinu, jestliže

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = 0.$$

Příklad

Příklad

Najděte všechny vektory, které jsou kolmé na vektor $\bar{u} = [-1, 2]$ vzhledem ke skalárnímu součinu z předchozího příkladu, tj.

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = 4u_1v_1 + u_2v_2.$$

Dále popište množinu všech vektorů, pro které v normě indukované tímto skalárním součinem platí $\|\bar{u}\| = 1$.

Je-li $\bar{v} = [v_1, v_2]$ kolmý na \bar{u} vzhledem k tomuto skalárnímu součinu, platí

$$\bar{u} \cdot \bar{v} = 4 \cdot (-1) \cdot v_1 + 2 \cdot v_2 = -4v_1 + 2v_2 = 0 \Rightarrow \bar{v} = [v_1, 2v_1], v_1 \in \mathbb{R}.$$

Na vektor \bar{u} jsou tedy kolmé např. vektory $[1, 2]$, $[3, 6]$, $[-1, -2]$, \dots

Jednotková kružnice v normě indukované tímto skalárním součinem je popsána rovnicí

$$4u_1^2 + u_2^2 = 1.$$

Jedná se tedy o elipsu se středem v počátku a poloosami $1/2$ a 1 .

Možný pohled na věc

Představme si, že si vektory nakreslíme na papír a pak se na tento papír podíváme zešikma. Úhly a délky se nám budou jevit jinak než při pohledu shora. Elipsa se z určitého úhlu bude jevit jako kružnice.

Poznámka – skalární součin funkcí

Pro funkce, například pro polynomy, se skalární součin dá definovat pomocí integrálu přes určitý interval. Např. v prostoru všech polynomů můžeme definovat skalární součin jako

$$p \cdot q = \int_a^b p(x)q(x) \, dx,$$

kde $\langle a, b \rangle$ je vybraný interval, např. $\langle 0, 1 \rangle$.

Lze pak pracovat s polynomy, které jsou ortogonální vzhledem k tomuto skalárnímu součinu, atd.

Jelikož není jisté, jestli ze střední školy znáte integrály, příklad tu nebude.

Vektorový a smíšený součin

Vektorový součin

Pozn. Toto téma do kapitoly o prostorech se skalárním součinem tak úplně nepatří, ale vektorový součin se občas hodí...

Vektorový součin

Vektorový součin dvou vektorů $\bar{u}, \bar{v} \in \mathbb{R}^3$ definujeme jako vektor

$$\bar{w} = \bar{u} \times \bar{v} = \left[\begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix}, - \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix}, \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \right],$$

což lze přehledněji zapsat pomocí determinantu

$$\bar{w} = \bar{u} \times \bar{v} = \begin{vmatrix} \bar{e}_1 & \bar{e}_2 & \bar{e}_3 \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \end{vmatrix},$$

kde $\bar{e}_1 = [1, 0, 0]$, $\bar{e}_2 = [0, 1, 0]$, $\bar{e}_3 = [0, 0, 1]$.

Příklad

Příklad

Vypočítejte vektorové součiny $\bar{u} \times \bar{v}$, $\bar{v} \times \bar{u}$, $\bar{u} \times \bar{u}$, $(\bar{u} \times \bar{u}) \times \bar{v}$ a $\bar{u} \times (\bar{u} \times \bar{v})$ pro

$$\bar{u} = [1, 2, 3], \bar{v} = [4, 0, 5].$$

Determinant vypočítáme rozvojem podle prvního řádku:

$$\begin{aligned} \bar{u} \times \bar{v} &= \begin{vmatrix} \bar{e}_1 & \bar{e}_2 & \bar{e}_3 \\ 1 & 2 & 3 \\ 4 & 0 & 5 \end{vmatrix} = \bar{e}_1 \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 5 \end{vmatrix} - \bar{e}_2 \begin{vmatrix} 1 & 3 \\ 4 & 5 \end{vmatrix} + \bar{e}_3 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 4 & 0 \end{vmatrix} \\ &= 10[1, 0, 0] - (-7)[0, 1, 0] + (-8)[0, 0, 1] = [10, 7, -8] \end{aligned}$$

Všimněme si, že je vektor $\bar{u} \times \bar{v}$ kolmý na oba vektory \bar{u} , \bar{v} .

Při výpočtu vektorového součinu $\bar{v} \times \bar{u}$ by se změnilo pořadí řádků v determinantu, a proto

$$\bar{v} \times \bar{u} = -\bar{u} \times \bar{v} = [-10, -7, 8].$$

Determinant pro výpočet $\bar{u} \times \bar{u}$ by obsahoval dva stejné řádky, a proto

$$\bar{u} \times \bar{u} = \bar{o} = [0, 0, 0].$$

Vektorový součin $(\bar{u} \times \bar{u}) \times \bar{v}$ je proto \bar{o} , zatímco

$$\bar{u} \times (\bar{u} \times \bar{v}) = [1, 2, 3] \times [10, 7, -8] = [-37, 38, -13].$$

Vlastnosti vektorového součinu

Vlastnosti vektorového součinu

- $\vec{u} \times \vec{v} = -\vec{v} \times \vec{u}$ pro každé $\vec{u}, \vec{v} \in \mathbb{R}^3$
- Vektorový součin není asociativní, tj. rovnost $(\vec{u} \times \vec{v}) \times \vec{w} = \vec{u} \times (\vec{v} \times \vec{w})$ obecně neplatí.
- Jsou-li vektory \vec{u}, \vec{v} lineárně závislé, je $\vec{u} \times \vec{v} = \vec{0}$.
- Pro každé $\vec{u}, \vec{v} \in \mathbb{R}^3$ je $\vec{u} \times \vec{v}$ je kolmý na oba vektory \vec{u}, \vec{v} . Orientace $\vec{u} \times \vec{v}$ je dána pravidlem pravé ruky: Ukazují-li ukazováček a prostředníček na pravé ruce postupně vektory \vec{u}, \vec{v} , je směr jejich vektorového součinu dán palcem.
- Pro každé nenulové $\vec{u}, \vec{v} \in \mathbb{R}^3$ platí

$$\|\vec{u} \times \vec{v}\| = \|\vec{u}\| \|\vec{v}\| \sin \varphi,$$

kde φ je odchylka vektorů \vec{u}, \vec{v} .

- $\|\vec{u} \times \vec{v}\|$ je obsah rovnoběžníka daného vektory \vec{u}, \vec{v} .

Proč je $\vec{u} \times \vec{v}$ kolmé na \vec{u}, \vec{v} a proč je to obsah

Vypočítáme skalární součin vektoru \vec{u} s vektorem $\vec{w} = \vec{u} \times \vec{v}$:

$$u_1 \begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} - u_2 \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} + u_3 \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \end{vmatrix} = 0.$$

Podobně se ukáže, že skalární součin $\vec{v} \cdot (\vec{u} \times \vec{v}) = 0$.

Už víme, že objem rovnoběžnostěny daného vektory $\vec{u}, \vec{v}, \vec{w}$ lze vypočítat pomocí determinantu. Ale také jej lze určit jako S_p (obsah podstavy) vynásobený výškou. Považujeme-li za podstavu rovnoběžník daný vektory \vec{u}, \vec{v} , je výška velikost vektoru \vec{w} (protože tento vektor je na rovinu, v níž leží podstava, kolmý). Porovnáme-li tato dvě vyjádření, dostaneme

$$S_p \|\vec{w}\| = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ w_1 & w_2 & w_3 \end{vmatrix}$$

Determinant nyní rozvineme podle posledního řádku a vzpomeneme si, jak se počítají složky w_1, w_2, w_3 vektorového součinu:

$$w_1 \begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} - w_2 \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} + w_3 \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} = w_1^2 + w_2^2 + w_3^2 = \|\vec{w}\|^2$$

Tedy

$$S_p \|\vec{w}\| = \|\vec{w}\|^2 \Rightarrow S_p = \|\vec{w}\|.$$

Další cesta, jak vypočítat obsah rovnoběžníka, je vynásobit délky jeho stran a sinus úhlu, který strany svírají, a proto také

$$\|\vec{u} \times \vec{v}\| = \|\vec{u}\| \|\vec{v}\| \sin \varphi.$$

Smíšený součin tří vektorů

Smíšený součin

Smíšený součin vektorů $\bar{u}, \bar{v}, \bar{w} \in \mathbb{R}^3$ (v tomto pořadí) definujeme jako

$$\bar{u} \cdot (\bar{v} \times \bar{w}).$$

Smíšený součin je roven determinantu

Rozepíšeme-li smíšený součin, dostaneme

$$u_1 \begin{vmatrix} v_2 & v_3 \\ w_2 & w_3 \end{vmatrix} - u_2 \begin{vmatrix} v_1 & v_3 \\ w_1 & w_3 \end{vmatrix} + u_3 \begin{vmatrix} v_1 & v_2 \\ w_1 & w_2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ w_1 & w_2 & w_3 \end{vmatrix}.$$

Jedná se tedy o orientovaný objem rovnoběžnostěnu daného vektory $\bar{u}, \bar{v}, \bar{w}$.